ΟΙ ΜΙΚΡΟΙ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΙ

Μια βόλτα στο αγρόκτημα της θείας μου.

Την περασμένη Κυριακή πήγα στη φάρμα της θείας μου. Εκεί υπήρχαν διαφόρων ειδών ζώα, όπως πρόβατα, κατσίκες, άλογα και σκυλιά. Η φάρμα ήταν γεμάτη πράσινο χορτάρι αλλά και με λουλούδια. Είχε ένα σταύλο και πολλούς φράχτες.

Όλα τα ζώα ήταν υπέροχα, αλλά ένα μόνο μου έκανε ιδιαίτερη εντύπωση: «το γκριζόμαυρο άλογο». Ρώτησα αν είναι αρσενικό ή θηλυκό. Μου απάντησαν ότι είναι θηλυκό. Ήθελα να δω πώς τρώει κι έτσι πήγα να το ταΐσω άχυρα.

Το επόμενο πράγμα που ρώτησα για το άλογο είναι η ηλικία του. Μου είπαν ότι δεν είναι ούτε πολύ μεγάλο ούτε πολύ μικρό.

Ήμουν πολύ ενθουσιασμένη με το άλογο! Τόσο πολύ , που ήθελα να το πάρω στο σπίτι μου. Ρώτησα τους γονείς μου, αλλά αυτό δε γινόταν, το άλογο χρειάζεται χώρο και ειδική φροντίδα.

Πέρασα τόσο όμορφα στη φάρμα ! Ανυπομονώ να την επισκεφτώ ξανά!

Λαμπρινή Παππά Ε2

Κατερίνα Τρανούδη Ε2

Το χριστουγεννιάτικο δέντρο της τάξης μας Ε2

Κολλάζ με πλανήτες

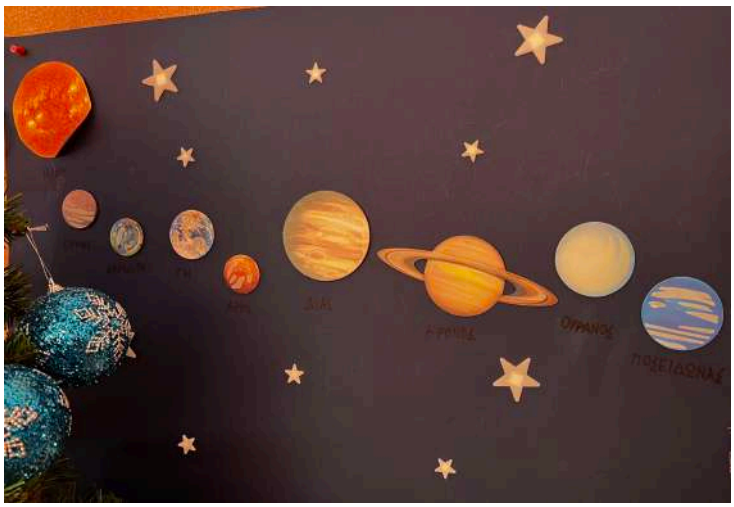

Μαρία Κριεμπάρδη Ε2

Μια εκδρομή στο δάσος

Πριν λίγες μέρες, η οικογένεια μου και μια φιλική μας οικογένεια, κάναμε μια όμορφη εκδρομή στο δάσος της Ανάληψης. Από νωρίς το πρωί μπήκαμε στο αυτοκίνητο και ξεκινήσαμε χαρούμενοι. Η διαδρομή μας ήταν εύκολη και φτάσαμε γρήγορα στον προορισμό μας.

Η μέρα ήταν ηλιόλουστη και η φύση έμοιαζε να είχε φορέσει τα καλά της για να μας υποδεχτεί. Φυσούσε ένα δροσερό αεράκι που μας χάιδευε γλυκά το πρόσωπο. Το δάσος ήταν μαγευτικό. Πανύψηλα πευκάκια ένας καταπράσινος πλάτανος ήταν η πρώτη εικόνα που αντικρύσαμε.

η μαμά μου έστρωσε ένα τραπεζομάντηλο κάτω από τον παχύ ίσκιο ενός δέντρου δίπλα σε μια βρύση, που έτρεχε γάργαρο νερό. Εκεί καθίσαμε όλοι. Οι μεγάλοι συζητούσαν διάφορα θέματα, ενώ εμείς τα παιδιά αρχίσαμε ανεξερεύνητα ούτε το δάσος. Μαζέψαμε πολύχρωμα αγριολούλουδα και ακούσαμε το γλυκό κελάηδισμα των πουλιών, που πετούσαν ελεύθερα στο γαλανό ουρανό.

Εγώ, με τα άλλα παιδιά της παρέας μας, ευχαριστήθηκα περισσότερο, όταν μας δόθηκε η ευκαιρία να κυλιστούμε στο παχύ καταπράσινο γρασίδι.

Το μεσημέρι φάγαμε τα νόστιμα φαγητά της μαμάς. Περάσαμε όμορφα με αστεία και ανέκδοτα. Η ώρα όμως πέρασε γρήγορα και μαζέψαμε τα πράγματα μας για την επιστροφή.

Τελικά αυτή η εκδρομή στο δάσος ήταν υπέροχη, φανταστική και θα μου μείνει αξέχαστη.

Μαρία Κριεμπάρδη Ε2

Χριστουγεννιάτικο δώρο

Μπορούν όλοι οι άνθρωποι, να απολαύσουν την πολυαγαπημένη μας γιορτή, τα Χριστούγεννα; Ο Άντη, ένα μικρό αγόρι, δεν μπορεί να ζήσει τη μαγεία των Χριστουγέννων, γιατί στη χώρα του έχει πόλεμο κι έπρεπε αναγκαστικά να φύγουν από την πατρίδα τους. Η πατρίδα του θα μπορούσε να ήταν η Πόλη. Είμαι πολύ σίγουρη ότι τα παιδιά εκεί θα στεναχωριόντουσαν τόσο πολύ, που θα εκλέγαν για ώρες ολόκληρες. Δεν είναι καθόλου ωραίο να μην μπορείς να ζήσεις τις γιορτινές μέρες, αλλά να νιώθεις φόβο και ανασφάλεια.

Πιστεύω ακόμη ότι ο Άντη θα χαιρόταν με ένα χριστουγεννιάτικο δέντρο, αλλά η στεναχώρια για την πατρίδα του που χάθηκε, του έφερνε δάκρυα και λυγμούς.

Επιτέλους όμως έφτασαν τα Χριστούγεννα και ήρθε η ώρα να ανοίξει το δώρο του. Ήταν ένα γράμμα από τον πατέρα του. Το γράμμα έγραφε ότι την επόμενη μέρα των Χριστουγέννων Θα επέστρεφε επιτέλους στο σπίτι τους. Ήταν το καλύτερο δώρο που είχε πάρει ποτέ του. Και άστεγος αν είσαι, η μαγεία των Χριστουγέννων, δε βρίσκεται στα πολυτελή σπίτια και στις φανταχτερές γιορτές, αλλά στα αγαπημένα πρόσωπα και στη ζεστασιά της οικογένειας .

Αμαλία Φλέσσα Ε2

Χριστούγεννα στην προσφυγιά

Δυστυχώς στις μέρες μας, υπάρχουν κάποια παιδιά, που δεν μπορούν να ζήσουν τη μαγεία των Χριστουγέννων, όπως ο Άντη, ένα προσφυγόπουλο. Είχε χάσει πρόσφατα τον πατέρα του στον πόλεμο, είχε χάσει τους αγαπημένους του φίλους και ζούσε με τη μητέρα του και άλλες οικογένειες σε αντίσκηνα, στον προσφυγικό καταυλισμό. Δεν πρόσμενε κανένα ωραίο δώρο για τα Χριστούγεννα.

Η πατρίδα του θα μπορούσε να είναι η Ουκρανία, γιατί εκεί γίνεται ακόμα πόλεμος. Δε νιώθει προσμονή και χαρά, όπως όλα τα παιδιά της ηλικίας του, αλλά κυριαρχούν η λύπη και η μοναξιά, γιατί έχει χάσει σημαντικά πρόσωπα στη ζωή του, το σπίτι του και δεν έχει χρήματα.

Την παραμονή των Χριστουγέννων, ο Άντη καθόταν στη σκηνή του και ζωγράφιζε μόνος του. Είχε απορροφηθεί με το έργο του, ώστε δεν άκουσε τις χαρμόσυνες φωνές απέξω. Ξαφνικά, άκουσε μια γνώριμη φωνή να τον καλεί. Άφησε κάτω τη ζωγραφική και βγήκε τρέχοντας έξω. Είδε απρόσμενα τον πατέρα του, που νόμιζε νεκρό, αδικοχαμένο πεσόντα στη μάχη.

Έτρεξε να τον αγκαλιάσει. Αναρωτιόταν πού ήταν τόσο καιρό. Ο πατέρας απάντησε ότι ήταν κρυμμένος, τραυματισμένος και περίμενε να αναρρώσει, ώστε να ψάξει να τους βρει. Αυτό ήταν το καλύτερο δώρο για τα Χριστούγεννα!

Κατερίνα Τρανούδη Ε2

Το ταξίδι ενός περήφανου χαρταετού στην Ελλάδα μας

-Γεια σου.

-Γεια σου κι εσένα, πώς σε λένε;

-Με λένε Χαρταετούλη. Εσένα;

-Εμένα με λένε Γκρίζο πουλί. Πού πηγαίνεις ; Κραακ …

-Θέλω να ταξιδέψω σε όλη την Ελλάδα, να δω πολλά βουνά, θάλασσες και σήραγγες.

-Δεν φοβάσαι τις σκοτεινές σήραγγες; Είναι πολύ τρομακτικές. Άκουσα ένα μύθο για ένα βουνό, ότι αν το περάσεις από μέσα , δε θα βγεις ζωντανός.

-Φοβήθηκα τώρα… πάρα πολύ…

-Καλά, γέλα τώρα και θα δεις…

-Τα λέμε Γκρίζο πουλί, αντίο. Ούιιι

-Τι είσαι εσύ;

-Ποιος ; Εγώ; Με λένε Ελλάδα. Εσένα;

-Χαρταετούλη. Σε έψαχνα. Έκανα το γύρο του κόσμου για να σε βρω.

-Εδώ είμαι . Αγκάλιασε με. Να νιώσω τη ζεστασιά σου.

-Δεν μπορώ. Δεν έχω χέρια.

-Με την καρδιά σου τότε;

-Ναι, με αυτήν μπορώ.

-Σε χαιρετώ Ελλάδα. Πρέπει να φύγω, να επιστρέψω στη Βουλγαρία, από εκεί ξεκίνησα το ταξίδι μου.

-Εντάξει. Σε ευχαριστώ για την παρέα σου. Αντίο.

-Αντίο. Θα μου λείψεις.

Γιώργος Κουρελής Ε2

Αγγεία στα γεωμετρικά χρόνια

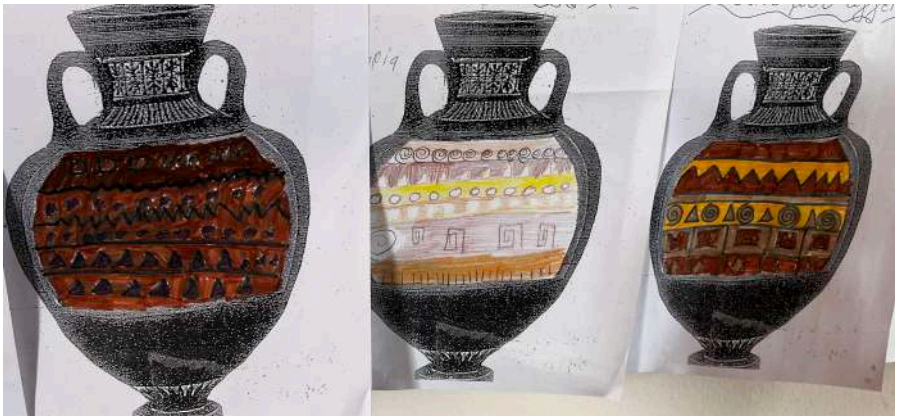

Χαρκίρ Κορ Δ1 **Σωτηρία Ρούπα Δ1** **Τραϊανός Μπουλντάς Δ1**

Σπυριδούλα Δ1 **Πηνελόπη Τσόγκα Δ1** **Γιώργος Δ1** **Ιωάννα Άγγελου Δ1**

Βασιλιάννα Καραντάση Δ1 **Σωτήρης Μαυραγάνης Δ1**

Ευτυχία Δ1

Ο κύκλος του νερού

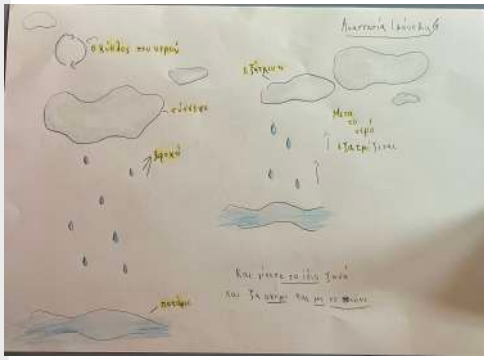

Αναστασία Ιβάνοβα Δ2

Φαμπιο Σαμπαναι Δ2

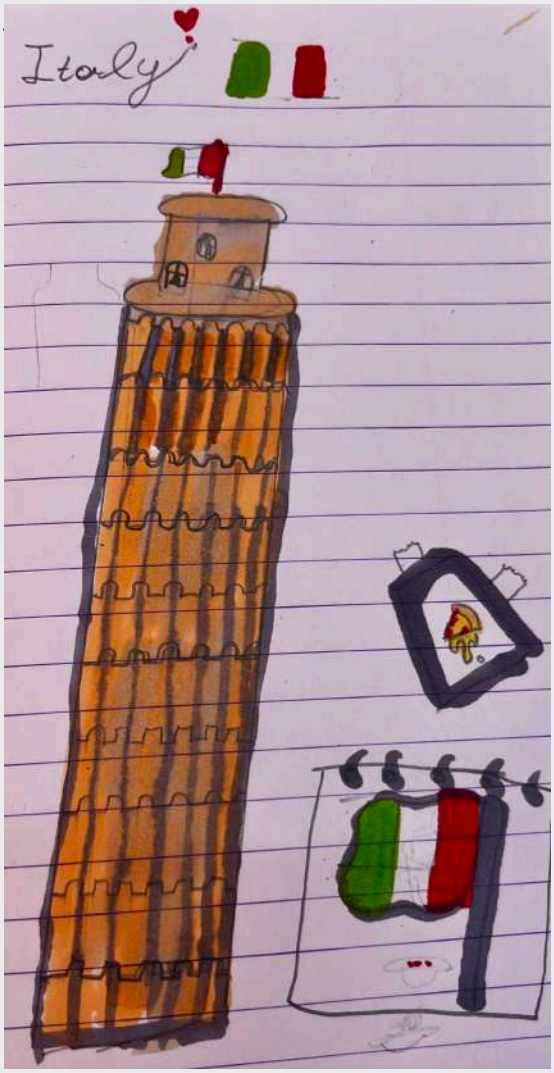

Το ταξίδι μου στη Βόρεια Ιταλία

Το ταξίδι μου ξεκίνησε στις 14 Φεβρουαρίου 2026 και η πρώτη πόλη που επισκεφτήκαμε ήταν το Μιλάνο. Εκεί είχε πολύ κόσμο λόγω των χειμερινών ολυμπιακών αγωγών.

Το Μιλάνο είναι μια μεγαλούπολη πολύ γνωστή για την φημισμένη εκκλησία Duomo όσο και για τη μόδα. Στο Μιλάνο επισκεφτήκαμε την περιοχή Ναβίλι και άλλες. Από το Μιλάνο πήραμε το τρένο και πήγαμε στη λίμνη Κόμο, έπειτα στο Λουγκάνο της Ελβετίας.

Δεύτερη στάση στο ταξίδι μας ήταν η Φλωρεντία, μια πόλη που σε ταξιδεύει στα χρόνια της Ρωμαϊκής αυτοκρατορίας και της ευρωπαϊκής αναγέννησης.

Με το λεωφορείο κάναμε μια ημερήσια εκδρομή στην Τοσκάνη και τη Σιέννα. Επισκεφτήκαμε ένα οινοποιείο σε ένα κοντινό χωριό, τον οικισμό Σαν Τζιμιλιάνο, που είναι βραβευμένο για το τζιλάτο του και τέλος στην πανέμορφη Πίζα, με το στραβό της καμπαναριό.

Επόμενη και τελευταία μας στάση ήταν η ρομαντική Βενετία, όπου κυριαρχεί η βενετσιάνικη αρχιτεκτονική. Μια πόλη χτισμένη σε πολλά μικρά νησάκια και δε συναντάς καθόλου τροχοφόρα οχήματα, ούτε ένα ποδήλατο, αλλά μόνο γόνδολες και τα βαπορέτα.

Ήταν ένα ταξίδι λίγο κουραστικό, γιατί είδαμε πολλές πόλεις, αλλά οι αναμνήσεις που θα έχω αξίζουν με το παραπάνω!

Χριστίνα Σπαρτινού Ε2

Γνωριμία με έναν εξωγήινο

Βρισκόμαστε στο έτος 2100 και κάθε μήνα το διαστημικό λεωφορείο «Γκάλαξι Τράβελ» πραγματοποιεί διαστημικά ταξίδια σε διάφορους πλανήτες του ηλιακού συστήματος.

Αυτή τη φορά αποφάσισα να συμμετέχω κι εγώ στην εκδρομή για τον πλανήτη Ουρανό. Κατά τη διάρκεια του ταξιδιού παρουσιάστηκε ένα αναπάντεχο πρόβλημα και αναγκαστήκαμε να προσγειωθούμε στον κόκκινο πλανήτη, Άρη. Περιμένοντας να επισκευαστεί η βλάβη, μας πλησίασαν μερικά περίεργα πλάσματα με μεγάλα μάτια, μακριά χέρια και πόδια.

Ποιοι είστε; Από πού έρχεστε; Με ρώτησε.

Είμαι ο Αλέξανδρος από τον πλανήτη Γη. Το ταξίδι μας θα ολοκληρωθεί στον πλανήτη Ουρανό. Δυστυχώς όμως μας ενημέρωσαν πώς η βλάβη είναι μεγάλη.

Μπορούμε να σας μεταφέρουμε εμείς με τα δικά μας διαστημικά οχήματα, προσφέρθηκε ο μικρός εξωγήινος.

Έτσι επιβιβαστήκαμε όλοι στα διαστημόπλοια τους. Αφήσαμε τον Άρη και κατευθυνθήκαμε στον προς το Δια. Ευτυχώς τα εξελιγμένα ραντάρ μας βοήθησαν να αποφύγουμε τους επικίνδυνους μετεωρίτες, που έφεραν απειλητικά πάνω μας.

Πλησιάζοντας τον Δία, θελήσαμε να παρατηρήσουμε την μεγάλη, κόκκινη κηλίδα του. Έπειτα, μείναμε έκθαμβοι όταν πλησιάσαμε τον Κρόνο. Οι εκατοντάδες λαμπεροί δακτύλιοι του δίνουν μια εικόνα ασύγκριτης ομορφιάς.

-Αλέξανδρε, τόση ώρα σε έβαλα συγκυβερνήτη, για να σε ρωτήσω για τον πλανήτη σου, μου είπε ο εξωγήινος.

-Τέλεια, κι εγώ θα ήθελα να μάθω για την καθημερινότητά σου. Αρχικά, έρχεσαι τακτικά στη Γη;

-Το τελευταίο διάστημα ερχόμαστε αρκετά συχνά στον πλανήτη σας, λόγω του ότι είστε πολύ εξοικειωμένοι με εμάς. Εσείς πώς περνάτε στην καθημερινότητά σας;

-Στον πλανήτη μου καθημερινά τα παιδιά πάνε στο σχολείο και οι μεγαλύτεροι εργάζονται. Ευτυχώς η ατμόσφαιρα του πλανήτη μας επιτρέπει να κινούμαστε ελεύθερα και να απολαμβάνουμε τον ήλιο και τη θάλασσα. Εσείς πώς ζείτε στον κόκκινο πλανήτη;

-Εμείς μπορούμε να ζήσουμε σε οποιονδήποτε πλανήτη. Δεν μας επηρεάζει το κρύο ή η ζέστη ούτε είναι αναγκαίο να έχουμε οξυγόνο. Κατοικούμε σε υπόγειες πολιτείες γιατί πρέπει να προστατευόμαστε από αστεροειδείς, που πέφτουν στην επιφάνεια του πλανήτη μας.

Ολοκληρώνοντας όλη αυτήν την ενδιαφέρουσα συζήτηση, προσγειωθήκαμε στον πλανήτη Ουρανό, που θεωρείται ο τρίτος μεγαλύτερος πλανήτης του ηλιακού μας συστήματος . Εκεί μας περίμενε η ομάδα ξενάγησης του «Γκάλαξι Τράβελ» στο διαστημικό σταθμό που έχανε εγκαταστήσει. Το ταξίδι αυτό ήταν όνειρο ζωής για εμένα και η γνωριμία μου με τον φιλικό εξωγήινο ήταν μοναδική. Ελπίζω να ταξιδέψω σε άλλους πλανήτες και να γνωρίσω διαφορετικούς εξωγήινους!

Αλέξανδρος Αμπατζής Ε2

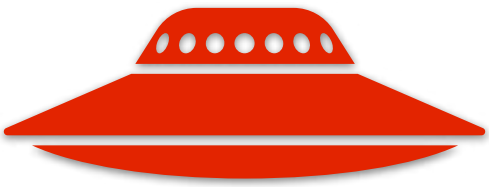

Μια βόλτα στην πόλη μου με λεωφορείο

Μια ηλιόλουστη Κυριακή, αποφασίσαμε να πάμε βόλτα στα κεντρικά σημεία της πόλης μας, της Κορίνθου.

Καθώς το λεωφορείο διασχίζει την πόλη, αντικρίζουμε την κεντρική πλατεία «Περιβολάκια» όπου τα μικρά παιδιά παίζουν ανέμελα. Δίπλα από την πλατεία βρίσκεται ένα σύγχρονο κτίριο, το Δημαρχείο, και στην άλλη μεριά το δικαστικό μέγαρο, όπου μπροστά του υπάρχουν αγάλματα, παρτέρια με γρασίδι και ψηλά δέντρα.

Στο κέντρο της πόλης συναντάμε πολλές καφετέριες ψητοπωλεία και διάφορα μαγαζιά. Το λεωφορείο έπειτα φτάνει στην παραλία «Καλάμια». Εκεί οι Κορίνθιοι κάνουν τα καλοκαιρινά μπάνια και διασκεδάζουν.

Επιστρέφοντας στο κέντρο της πόλης, το λεωφορείο μας αφήνει έξω από το 1ο Δημοτικό Σχολείο. Ο καθένας μας έχει γεμίσει με εικόνες, σκέψεις και συναισθήματα. Ήταν μια ευχάριστη εμπειρία και ελπίζω να επισκεφτούμε και άλλες πόλεις στο μέλλον.

Μαρία Λούβρη Ε2

Ταξίδι με τη χρονομηχανή

Αν είχα μια χρονομηχανή θα ήθελα να ταξιδέψω στην εποχή των δεινοσαύρων. Θα μου άρεσε να δω πως ήταν τότε το φυσικό περιβάλλον και να δω από κοντά αυτά τα τεράστια πλάσματα, πόσο μεγάλα είναι, πως ήταν η καθημερινότητά τους.

Οι δεινόσαυροι εξαφανίστηκαν περίπου πριν από 65εκ χρόνια στο τέλος της κρητιδικής περιόδου, καθώς ένας τεράστιος αστεροειδής συγκρούστηκε με τη γη. Οι δεινόσαυροι είχαν πολλά είδη και διάφορες διατροφικές συνήθειες.

Βασίλης Βαβανός Ε2

Περιπέτεια στο φεγγάρι

Θα σας διηγηθώ μια ιστορία που δεν θα πιστεύει κανείς σας. Πριν από πολλά χρόνια ένας άνθρωπος είχε πάει στο φεγγάρι. Το όνομα του είναι Νηλ Αμστρον. Πολλοί όμως δεν γνωρίζουν ότι ήμουν κι εγώ εκεί μέσα στον πύραυλο, αλλά δεν βγήκα αμέσως έξω, γιατί φοβόμουν κάπως.

Όταν αποφάσισα να βγω, ο αστροναύτης επέστρεψε στον πύραυλο και γύρισε στη Γη. Έτσι εγώ ξέμεινα στο φεγγάρι. Στην αρχή πετούσα χαρούμενος από την έλλειψη της βαρύτητας, έκανα μεγάλα άλματα και βρέθηκα στην άλλη μεριά του φεγγαριού.

Εκεί είδα πολλά ρομπότ και έναν εξωγήινο. Πλησίασα να μιλήσουμε.

-Πώς σε λένε;

-Billis, εσένα;

-Εμένα Βαγγέλη. Πολύ περίεργος μου φαίνεσαι, μήπως είσαι εξωγήινος;

-Ναι, είμαι από τον πλανήτη Άρη.

-Αντίο!

-Αντίο γήινε!

Το ταξίδι μου συνεχίστηκε και όπως πέρασα από τον Πλούτωνα, άρχισα να πέφτω και να πέφτω…Ώσπου ξύπνησα και άκουσα τη γνώριμη φωνή της μαμάς να με καλεί για το σχολείο.

Βαγγέλης Τσολάκης Ε2

Σταματήστε τον εκφοβισμό

Ομαδικές αφίσες από το Ε2

Σχολικός εκφοβισμός

Ο σχολικός εκφοβισμός είναι όταν ένα παιδί κοροϊδεύει, ενοχλεί ή πληγώνει συχνά ένα άλλο παιδί και το κάνει να νιώθει φόβο και λύπη. Κανένα παιδί δεν πρέπει να νιώθει έτσι στο σχολείο. Αν παρατηρήσουμε εκφοβισμό, πρέπει να το πούμε σε έναν δάσκαλο ή κάποιον ενήλικα που εμπιστευόμαστε. Με σεβασμό και καλοσύνη μπορούμε να κάνουμε το σχολείο καλύτερο.

Νίκος Βακάλης Δ2

6η Μαρτίου, πανελλήνια ημέρα κατά του σχολικού εκφοβισμού

Μίλα τώρα δυνατά

Μη φοβάσαι άλλο πια, μη φοβάσαι άλλο πια.

Διώξε το βάρος μακριά, διώξε το βάρος μακριά.

Μίλα τώρα δυνατά, μίλα τώρα δυνατά.

Υπάρχει λύση για όλα αυτά, υπάρχει λύση για όλα αυτά.

———————-.———————

Πιάσε το χέρι μου σφιχτά

Να φύγει ο φόβος μακριά

Μίλα τώρα δυνατά

Μίλα τώρα δυνατά

———————- . ———————

Βία, φόβος, απειλή, βία, φόβος, απειλή

Φεύγουν όλα στη στιγμή, φεύγουν όλα στη στιγμή.

Μίλα τώρα δυνατά, μίλα τώρα δυνατά.

Όλα η αγάπη τα νικά, όλα η αγάπη τα νικά.

———————— . ————————

Πιάσε το χέρι μου σφιχτά, να φύγει ο φόβος μακριά.

Μίλα τώρα δυνατά, όλα η αγάπη τα νικά.

Όλα η αγάπη τα νικά.

Όλα η αγάπη τα νικά.

Όλα η αγάπη τα νικά.

Όλα η αγάπη τα νικά

Οι μαθητές του Δ1

Μουσική: Σπύρος Τσάρας

Σχολικός εκφοβισμός

Είσαι ένας πολύ καλός άνθρωπος,
έχεις ωραίο χαμόγελο και εύχομαι
να είσαι χαρούμενος.
Είσαι πολύ καλός φίλος.
Έχεις καλή καρδιά.
Είσαι όμορφη.
Να είσαι πάντα χαρούμενη.
Είσαι έξυπνος και καλό παιδί.
Είσαι πολύ ενεργητική.
Μου δίνεις χαρά!
Έχεις καλή ψυχή.
Μ'αρέσει όταν χαμογελάς.
Είσαι δοτείος.

Ομαδική εργασία από το Δ2

Τα κόμικς της τάξης μας Δ2

Οι μαθητές της Δ΄2 τάξης, στο πλαίσιο του μαθήματος της Γλώσσας «Γελάσαμε με την ψυχή μας», δημιούργησαν τα δικά τους κόμικς. Με φαντασία, χιούμορ και δημιουργικότητα έφτιαξαν αστείες ιστορίες που μας χάρισαν πολλά χαμόγελα. Συγχαρητήρια στους μικρούς δημιουργούς!

Επίσκεψη της Kids Save Lives

Εκπαιδευτικό πρόγραμμα της φυσικής αγωγής για αντιμετώπιση καρδιοαναπνευστικών επισοδείων στην Ε τάξη.

Ευτυχία Σιδηροπούλου Δ1

Εκδρομή στο μουσείο της Ακρόπολης

Μια ηλιόλουστη Τρίτη η τάξη μας πήγε στο μουσείο της Ακρόπολης. Το μουσείο εγκαινιάστηκε το 2009 κοντά στον Παρθενώνα και είναι ένα κορυφαίο θεματικό μουσείο με ευρήματα αποκλειστικά από τον Ιερό Βράχο.

Έχει τέσσερα επίπεδα, περιλαμβάνει την εντυπωσιακή αίθουσα του Παρθενώνα με υπέροχη θέα στο βράχο της Ακρόπολης και μια αρχαιολογική ανασκαφή που τη βλέπεις περπατώντας πάνω σε ένα γυάλινο δάπεδο.

Εμείς είχαμε ακουστικά στα αυτιά και ακούγαμε την κυρία που μας ξεναγούσε. Ήταν πολύ ωραία εμπειρία. Περάσαμε τέλεια!

Αντώνης Παπαδόπουλος Δ2

Η ΚΥΡΑ - ΣΑΡΑΚΟΣΤΗ

Κατερίνα Τρανούδη Ε2

Αλέξανδρος Αμπατζής Ε2

Η ιστορία ενός σπόρου

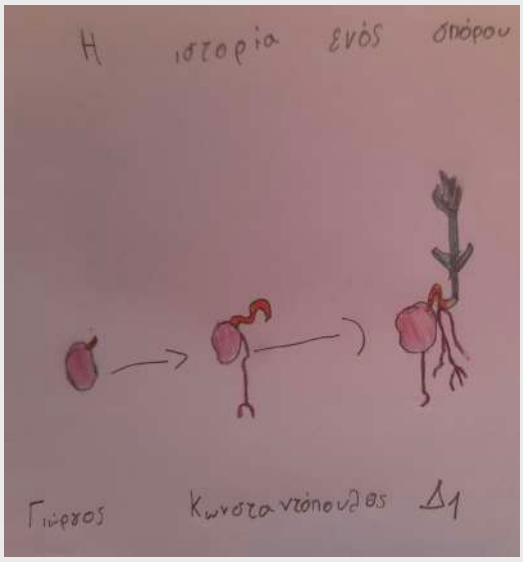

Γιώργος Κωνσταντόπουλος Δ1

Ο Μικρός Πρίγκιπας

Πηνελόπη Τσόγκα Δ1

Action aid

Ένα κόκκινο νήμα που ενώνει την εκπαίδευση

Το κόκκινο νήμα που ενώνει την εκπαίδευση είναι το σπίτι της εκπαίδευσης της Action aid. Είναι ένας χώρος όπου πηγαίνουν μαθητές για να μάθουν σημαντικά πράγματα. Εκεί τα παιδιά συμμετέχουν σε συζητήσεις και παιχνίδια, που τους βοηθούν να καταλάβουν τα προβλήματα όλων των ανθρώπων. Επίσης μαθαίνουν για τη φτώχεια, την πείνα και τα ανθρώπινα δικαιώματα.

Μετά από την ενημέρωση που μας έκαναν παίξαμε δυο παιχνίδια που μας έμαθαν τι σημαίνει «αλληλεγγύη», να νοιαζόμαστε για τους άλλους ανθρώπους και να τους βοηθάμε όταν έχουν ανάγκη. Δηλαδή α) να βοηθάμε έναν συμμαθητή μας όταν δυσκολεύεται στο μάθημα, β)να μοιραζόμαστε πράγματα με κάποιον που δεν έχει, γ)να δείχνουμε καλοσύνη και σεβασμό στους άλλους.

Τελειώνοντας φορέσαμε τα μαρτάκια της Action aid και όλα τα παιδιά νιώσαμε ωραία που κάναμε μια καλή πράξη.

Τραϊανός Μπουλντάς Δ1

Σιγά μη φοβηθώ!

Το βιβλίο αυτό μιλάει για τον εκφοβισμό. Ο Λευτέρης είναι ένας μαθητής της Δ τάξης, όπου κάποια παιδιά προκαλούν προβλήματα σε αυτόν και άλλα παιδιά του σχολείου. Κανένα από τα παιδιά δεν πηγαίνει να το πει στο διευθυντή γιατί φοβούνται. Όπου κάποια στιγμή ο Λευτέρης βρήκε το θάρρος να μιλήσει και έτσι ο διευθυντής τους τιμώρησε. Επιτέλους είχε τελειώσει ο εκφοβισμός.

Μιχάλης Σπυρόπουλος Δ1